

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
Imperatora Catey Rosyji.

z Wilna V. S. 28 Lipca 1800 w Sobotę

Z Petersburga V. S. 17 Lipca.

Flotty Kapitan Porucznik Murawiew w nadgro-
dę zebranych uwag rozmaitych obudowaniu okrę-
tów i lasach, iako też wielu rysunków, otrzymał
stąpien Kapitana 2 rangi. Naznaczeni kommandan-
tami: półku strzelców Balli, Półkownik Xiążę Wi-
ziemski regimentu muszkietyerow Welembachowa
Podpółkownik Libhort, regimentu garnizonowego
Xiążęcia Gorczakowa i Major Reren naznaczoney
kommandantem w Wiborgu.

Za Najwyższym rozkazem, General Infanteryi,
General Prokurator, General Prowiantmeister i kawa-
ler Obolianinow donosi Witebskiemu obywatelowi
Holluzie proszącemu, ażeby odebrawszy majątek od
opiekunow nad Krewnym iego, oddać w dozor lu-
dziom zaufanym, i sprawę o to rozpoczętą kończyć
według praw Polskich: że rządzący Senat uznał
iż takową iego prośbę nieprzyzwoitą, i rozkazał
ażeby on sam zdał rachunek za ten czas przez któ-
ry miał w swoim dozorze majątek krewnego swo-
iego.

z Mińska d. 17 Lipca.

Odprawił się tu Experyment Szkół Głównych
Gubernskich Mińskich z nauk klasycznych i językow
w Sali Dworząńskiej, w przytomności JW. Arcy
Biskupa i Kawalera Potemkina, JW. JP. Aktualnego
Stanu Konsyliarza Orderow Kawalera Karniewa, i
wielu, innych dystyngwowanych gości. Po czym
JW. Gubernator za podanym raportem przez JPana
Jana Łapinkiewicza Nauk wyzwoionych i Filozofii
Doktora i Prorektora szkół tychże podziękowawszy
Jemu i Professorom za czułą troskliwość około mło-
dzi wydoskonalenia, rozdawał Uczniom pilniejszym
w nagrodę xiążki stosowne do ich edukacyi. Na-
ostatek Mowa miana przez Akademika Wiktora Oziem-
błowskiego rzecz całą zakończyła.

z Wiednia 23 Lipca z Gazety Wiedeńskiej.

D. 18 w stołecznym Królestwa Węgierskiego
mieście Presburgu przypadkiem wszczęty pożar, zna-
czną część onego w perzynę obrócił; wiatr natężył
ny w nieskutecznymi uczynił wszystkie ratowania się
środkami; 102 domy zniszczone zostały, między które
mi wspaniałe pałace Graffow Palfy, Erdedy, Kegle-
wicz, Esterhazy, Illeshazy, Kommandanta mieyskiego,
wiele innych publicznych gmachow; szczęściem ko-
szary wielkie do brzegow Dunaju porznięte oca-
łały. Szkoda w tym zdarzeniu dla mieszkańców
smutnym poniesiona wynosi przynajmniej 2 milli-
ony złotych Ryńskich; dwie tylko osoby życie utra-
ciły; spodziewać się trzeba, iż po wszystkich Pro-
wincyach, chwalebny i dawno wprowadzonym u-
nas obyczajem, dobrowolne składki będą zalecone
dla nagrodzenia choć po części obywatelom po-
trzebniejszym szkody straszliwej; iak w roku ze-
szłym zebrały się bardzo znaczne summy w Cze-
chach, Węgrach, Austrii, Morawii, i Galicyi dla Ti-
rolczykow zniszczonych nieprzyjacielskim wtargnie-
niem.

Gdy General Lecourbe w zeszłym Czerwcu bit-
wę wygrał pod Hochstet z Graffem Starray, i wkro-
czył do tegoż miasteczka, niektórzy z Officerow
armii iego wszedłszy do Kościoła postrzegli w nim
Francuzką chorągiew, którą w r. 1704 Eugeniusz 7
Marlborough zwyciężył, na wieczną pamiątkę zawie-
sili; uwiadomiony o tym Lecourbe zdjętą chorągiew
do Paryża przesłać rozkazał. Moreau oprócz kon-
trybucyi cyrkulowi Bawarskiemu przez się nakaza-
nych domaga się u Elektora zapłacenia 8 mill. liw-
row; iakiekolwiek działa, amunicyje; magazyny
żywność nawet znalazł w Munich i innych mia-
stach, wszystko uwozić zalecił do Alsacyi, miano-
wicie zaś do Szwaycarow; zdać się albowiem
iakooby Francuzi tym zprzymierzeńcom swoim dziś
nagrodzić chcieli krzywdy i przykrości od dwóch
lat wyrządzone. Szkody które żołnierz nieprzyja-
cielski przy rozwiązanej karności uczynił w Szwabii
i Bawaryi wyrachowanemi byź nie mogą.

Ostatnie z Constantinopola wiadomości dono-
szą, że General Kleber chciał wprowadzić dawniejszą
ugodę ponowić; lecz Porta widząc w tym za-
chodzące trudności, zamysła przeciwko Francuzom
nowe woysko zgromadzić w Egipcie. Dywizya
Angielska w Coffeir na ład wysadzona, złączywszy
się z drugą w Suez ciągnie do obozu Wezyra W.
Sidney Smith pisał z Rhodu, że Kapisan Basza wo-
ysko i flotę całą do Alexandryi zprowadził, mając
do czynności wojennych przyściąć za pomocą An-
glikow. Passwan Oglou zachowuje się spokojnie,
żądając ażeby Porta niepodległość iemu z prowincy-
ą Widdińską przyznała; o co rozpoczęte są ne-
gocycacje, które jeśli pomyślnie przyjdą do końca,
Wielki Sultan uspokoiwszy Europejskie dzierża-
wy swoje, będzie mógł całą siłę obrócić na Egipt
i Syryę. Nie można jednak zaręczyć, aby wyżej
opisane wiadomości o woysku Generala Kleber i
Wielkiego Wezyra urzędowemi były.

Codzienne teraz i bardzo długie bywają rady
Stanu, w przytomności częstokroć samego Cesarza.
W administracyi Weneckiej wielka odmiana; zna-
czniejszą Szlachtę od urzędow oddalono; Konsylia-
rz Donner wszystkim zarząca. Kommanderujący w
Ankonie General ogłosił, że pomienione miasto wraz
po podpisanym z Francją pokoiu oddane będzie Oy-
cu S. Hrabia de Lehrbach gotuje się w podróż do
rozmaitych Dworow Niemieckich, Cobenzl dotąd ba-
wi w Carlsbadzie; im najważniejsze negocycacje
poruczono. Wiele podeyrzanych osob w itolicy na-
szey wzięto do więzienia. Jeżeli nieprzyjaciel twar-
de podać warunki przymusi nas do zerwania pod-
pisanego bronii zawieszenia, armia Włoska 20 ty-
siącami, Niemiecka 25 wkrótce byź mają pomnożo-
ną. Biega w mieście pogłoska, że za dni kilka kon-
gres, niewiadomo gdzie, ma byź zwołany, na któ-
rym interesa wojniących z Francją Mocarstw ofi-
tecznie ułatwione zostaną.

General artyllery Graf Starray postanowił uda-
ć się na życie spokojne. Od armii Włoskiej i Bawar-
skiej żadnych teraz raportow nie mamy. Między
innymi warunkami w Parsdorff niedaleko Munich dę

15 umówionemi ten się znajduje, że Austriackie garnizony w twierdzach: Philipsburg, Ulm, Wurzburg, Ingolstadt zostają: wolno jest Baronowi Kray pomienione miasta co dni 10 opatrywać żywnością. Linia armie Cesarzkiej od Francuzkich przedzielająca idzie: lewym brzegiem Niddy, prawym rzeki Menu, prawym Rednitz, lewym Altmühl, lewym Dunaju, prawym Vos i Colbach, dalej granicą Hrabstwa Wertheimfels, lewym brzegiem Lechu w górę; nakoniec okrążywszy cały Voralberg, od miasteczka Balzers nad Renem wypada na drogę z niego idącą do Coire, Thuss, Schlingen, i Cleven; tym więc sposobem cząstką ledwie kraju Grisonow i doliny Engadin obojętną zostaje.

z Londynu 18 Lipca z Gazety Hamburgskiej.

Naczątek po długim oczekiwaniu Lord Grenville i P. Pitt obu Izbowi Parlamentowemu donieśli imieniem Króla Jmci o podpisanym 20 Czerwca w Wiedniu traktacie między wielką Brytanią i Cesarzem Jmcią, przez Barona Thugut i Lorda Minto. Parlament dzieło pochwalił w adresie do Króla prześlany; warunki są następujące. W. Brytania zaczynać od 1 Lipca do nowego roku trzema ratami obowiązuje się domowi Austriackiemu wyliczyć z milionów F.S. gotowym groszem na popieranie wojny, sposobem pożyczki bez procentu do pewnego czasu; Cesarz Jmć ten dług opłacać będzie Anglikom wyliczając rocznie nie więcej nad 20 tysięcy F.S.; tak dalece, że summa przed 100 laty zaspokoioną być nie może. Oprócz tego Król Jmć utrzymywać i pomnażać według możliwości będzie wojska Bawarskie, Wurtembergskie, Mogunckie, Condeuszowkie w Niemczech na żołdzie W. Brytanii dotąd utrzymywane, poddając one wolnemu rozrządzeniu Cesarza Jmci.

Z iwojey strony Dom Austriacki przyrzeka wojnę przeciwko wspólnemu nieprzyjacielowi popierać jak najdzielniej, propozycje do pokoju oddzielne odrzucać, słowem czynić czego wspólne dobro Mocarstw do traktatu wchodzących wyciągać będzie; umowa terazniejsza jest na rok jeden zrobiona; koniec wezmie na początku Marca. Cesarz Jmć ma iak najprędzej dopełnić armie we Włoszech i w Niemczech, iak były na początku terazniejszey kampanii. Po upłynięciu w Grudniu trzeciej racie obiecanych z Anglii subdyw, Dwory Londyńskie i Wiedeńskie do zawarcia nowej umowy przystąpią według upodobania i okoliczności; ratyfikacja terazniejszey w 6 naydalej tygodniach zamienioną być powinna. Nie ma wątpliwości że Parlament pochwalisz ten traktat wzajemney obrony, nie mieszkając da Ministrom summy potrzebne dla Dworu Wiedeńskiego.

Gdy Lord Minto pomienioną wyżej umowę podpisywał, już w Wiedniu wiedziano o porażce Generała Ott pod Montebello d. 9 Czerwca; lecz jeszcze raport o klęsce Barona Melas pod Marengo nie przyszedł; nikt na on czas nie myślał, ażeby wiadoma w Alexandryi konwencya tak rychło nastąpić mogła, za nią wkrótce w Niemczech broni zawiesznie. Te przypadki późniejsze nie wiadomo iakie wrażenie na umysłach sprawiły w Wiedniu; lecz u nas bez względu na odmienne i mniey pomyslnie okoliczności wszystko idzie po dawnemu; Król Jmć umowę potwierdził, Parlament nie odmówi potrzebnych zprzymierzeńcom posiłkom; a chociażby nakoniec wszyscy nas odstąpili, nie przystoi, iak niedawno P. Pitt powiedział, ażebyśmy sami o sobie zapominali Angliacy, którzyśmy od początku do końca wojny tyle zwycięstw pasmem nieprzerwanym odnieśli na morzu, tyle osad nieprzyjaciółom wydarli, żeglugg, handel nasz rozszerzyli, podwoili bogactwa narodu całego.

W największych niebezpieczeństwach wydaie się mężstwo najlepiej, i częstokroć wygranę daie. Dwór Wiedeński Lordowi Minto udzielił warunki przez Konsula Buonaparte do ugody podane; te wiadome nam nie są; słychać, iż się domaga przywrócenia RPtey Cisalpińskiej przez się założoney, i dzier

żawy wielu twierdz Włoskich. Odpowiedział Cesarz Jmć, że od przyjęcia tych propozycyi nie będzie dalekim; lecz honor i traktaty dawniey i świeżo podpisane nie pozwalają zawierać ugody oddzielney, bez wiedzy Króla Jmci W. Brytanii; na co ponieważ wiele czasu potrzeba, zawieszenie broni we Włoszech potwierdzono, w Niemczech postanowiono podpisać: Generał Dietrichstein w tym interellie do obozu Austriackiego wyjechał z Wiednia. Dawno rzecz mógł ukończyć Kray Generał; lecz Moreau stojący pod Nordlingą domagał się poddania Ulm i Ingolstadu.

Izba niższa prawie jednomyślnością głosów dziś przyjęła propozycje pierwszego Ministra względem subdyw dla Cesarza Jmci. Parlament przed końcem Lipca rozwiązany nie będzie. Posłownik Gent z Indyi wschodnich nie dawno przybyły udał się do Dublinu, dla Wice Króla Margrabięgo Cornwallis imieniem całego armii dawnemu Wielkorządcy i Wodzowi niosąc w ofierze kaszkiet, szpadę, i portret Tippu Saiba. Król Jmć dnia wczorayszego odprawił rewiją wojsk pod Windsor obozem stojących; rozciągały się na dwie mile Angielskie w dwóch liniach, każda zaś 10 tysięcy; żołnierza do boju gotowego liczyła. Monarcha całemu rycerstwu oświadczył naywyższe ukontentowanie; byli paradye obecni: Królowa Jmć, Xiążę de Galles, i wiele innych osob z Królewskiej rodziny.

z Paryża 18 Lipca z Gazety Hamburgskiej.

Dnia wczorayszego telegrafem z Huningue nie spodzianą odebraliśmy wiadomość, że prawe skrzydło armii Niemieckiej pod przewodnictwem Generała Lecourbe po długiej rozprawie opanowało cały kraj Grisonow z miastem Coire stołecznym, na ostatek Feldkirch w powiecie Voralberg. Na początku przeszloroczney kampanii *Massena* potrzykroć atakował te sztuką i naturą mocne stanowiska, nigdy jednak dobyć nie mógł; ponieważ na on czas Feldkirch bronione było przez Generała Hotze rodem Szwajcara; który poległ pod Utznach 25 Września. Ze Włoch donosi *Massena*, że Baron Melas według Alexandryjskiej umowy, Cisalpińskich obywatelow dawniey do więzienia wziętych na wolność wypuścił; w całym kraju zupełna spokoynosc; armia jednak Francuzka do powiatu Breşcia zgromadzać się zaczęła.

Kommandant Maltański Generał Vaubois donosi d. 15 Czerwca, że statki rozmaitych narodow żywnością ładowne często wbiegają do portu; tym sposobem oblężone miasto na długi czas jest opatrzone we wszystko. U nas o pokoiu i wojnie pospolite są rozmowy; nikt jednak nie wie co nastąpi. D. 14 Buonaparte odpowiadając Officerom z których kilku chorągwie na nieprzyjacielu zdobyte przyjmował, pochwaliwszy mężstwo i talenta Generałow, Berthier, Moreau, Masseny, nakoniec przydał: 22 września w dzień doroczny zależenia RPtey albo narod Francuzki pokoy mieć będącie, albo też armie zaczną walczyć o nowe zwycięstwa; dowod iak jeszcze wątpliwy i niepewny jest skutek negocyacyi rozpoczętych.

D. 14 pierwszy Konsul dawał wielką ucztę pierwszym RPtey urzędnikom, między niemi widziano zasiadających u stołu dwóch Inwalidow, 104 i 107 lat liczących. Przy końcu obiadu zwyczajem u Anglikow przyjętym pił Buonaparte zdrowie narodu Francuzkiego; Cambaceres armii Włoskiej i Niemieckiej; Lebrun pokoiu; Roger Ducos prezydent Senatu, Konstytucyi; Fanvilliers Prezydent Trybunatu, Filozofii; Generał Berthier nakoniec, rządu. Senatu, zgromadzenia prawodawczego. Nad tym zadziwił się nie jeden rozsądny człowiek, że Buonaparte, który słowem i rzeczą przyczyniał się naymocniey do oddalenia gminu od szkodliwego i niepotrzebnego wpływania do rządow krajowych, teraz go nazwał głośno Panem swoim i Wielowładcą Naywyższym.

jak dawniejszy czynili pospolicie Jakobini, mówiąc *peu ple Souverain*

Tegoż dnia w Kościele Marsowym był wielki koncert grany przez 3 orkiestry z 750 muzyków złożone, między którymi znajdowali się virtuosi niedawno ze Włoch zprowadzeni. Pod wieczór miały być gonytwy piesze, konne i na wozach; lecz tak wielki na polu był tłum pospólstwa, że ubiegający się o przyrzeczoną zwyciężcom nagrodę miejsca nie mieli do okazania zręczności swojej. Wianowicie jednak zciągał na siebie oko i uwagę całego narodu batalion Konsulowskiej gwardyi ze Włoch przybyły, który Buonaparte nazwał pod Maręgo twierdzą granitową. Emigrantów z rejestru wymazanych lista ogłoszona jeszcze nie jest; słychać że z innemi do kraju ma powrócić dawniejszy Arcy Biskup w Aix, Boisgelin; lecz pierwszy Konsul oświadczył, iż odtąd według brzmienia konstytucyi nikt już wymazany nie będzie, kto od miesiąca Grudnia prozby o to nie podał rządowi, do 14 lipca.

Dzieje się to najbardziej dla zaspokoienia tych którzy dobra narodowe kupili; już nawet wielu Francuzów, którzy przepisane nie dopełnili warunku za granicę wyprowadzić kazano. Słychać że jeden z Dworów Niemieckich przyjmuje na siebie pośrzednictwo przyszłych traktatów. To pewniejsza, że General en chef Moreau z Baronem Kray podpisał umowę, iakiej w dziejach przykładu nie mamy; 5 artykułów zawiera; obowiązuje się strony wojujące odtąd ranionych i chorych żołnierzy w żadnym zdarzeniu w niewolę nie zabierać; lecz z obu stron zostać w miastach, gdzie w pokoju do zdrowia powracać będą; ten General kommanderujący przepis ogłoszony przy parolu, z powszechnym wszystkich rycerzów ukontentowaniem przyjęty został.

W porcie Breteńskim niedawno zmyślona roziano pogłoskę, że 25 tysięcy Anglików na ląd wysłano; w oka mgnieniu za danym przez Generała Sarrafin hasłem, wojska Hiszpańskie i Francuzkie pod bronią stanęły do boju; lecz już podobno nieprzyjaciel, o zniszczeniu floty z kombinowaney, podbiciu Belle Isle, i napastowaniu brzegów naszych myślić przestał. O podróży pierwszego Konsula do Niemiec nie ma wiadomości bliższej pokoju z tey nawet pomnaża się uwagi, że zgromadzenie prawodawcze nie ma być zwołane w prędkim czasie; gdy byśmy albowiem dłużej wojować mieli, Buonaparte myśliłby zawczasu o summach na kampanię potrzebnych. Do Portu Marsaille jeszcze przybyło 300 patriotów Neapolitańskich na wieczne z Ojczyzny wygnanie skazanych.

Armia rezerwowa dotąd w okolicach miasta Dijon stoi; straż iey przednia do Genewy poszła; reszta na miejscu zostanie, jeżeli iak się spodziewamy, Austriacy w Grisonach i Voralbergu pokonani zechcą podpisać broni zawieszenie. Półbrygady które pod Masseną walczyły w Liguryi, rozstawione są w rozmaitych miastach południowych Rptej dla spoczynku i nowych zaciągów. Słychać że Kawaler Coigny do Temple niedawno zaprowadzony miał wiele tajemnic obiać; lecz o tych iako też o ważnych papierach znalezionych u stróżników Angielskich, którzy porty niszczyć, urzędników Rptej zabijać mieli, czekamy pewniejszego doniesienia, doświadczeniem nauczeni, że prędką łatwowierność prawdę śmieć zwykła. Dnia dzisiejszego pierwszy Adiutant Konsula Buonaparte Duroc dawał wielki obiad dla wszystkich Generalów znajdujących się w stolicy naszymy.

W Genui Konsyliarz Stanu Dejean ustanowił Consultę od 30 osob; twierdza Gavi bliską była poddana się dla niedostatku żywności, gdy Alexandryjska umowa nieprzyjaciel odstępować do Mantui przynagliła. Angliacy wychodząc z Liguryi twierdze S. Marie, Lerici, Porto Venere wysadzili na powietrze; dywizya wojsk Francuzkich poszła do Luki. Bilety Królewskie w Madrycie traciły już od 100 60;

lecz wszystko inną wzięło postać, iak tylko odebrano wiadomość, o przybyciu do portów Hiszpańskich wielu okrętów Amerykańskimi skarbami ładowanych. Barras już przeszedł do Państw Króla Jmci Katolickiego, kazawszy przedawać jedne po drugich wszystkie dobra swoje pod czas rewolucyi nabyte, których szacunek jest niezmierny. Grosbois teraz przedane, w r. 1789 własnością był Ludwika 18.

Odmieniają się z czasem ludzie i opinie. Było takich wielu w r. 1797 którzy wygnanie do Cayenny G. Pichegru, Barthelemy, Carnota, i tylu innych obywatelów Ojczyźnie zażuczonych pochwalali; i tam Buonaparte był oszukany przyrzeczeniami z Paryża do Medyolanu raportami o mniemanym śpisku przeciw Rptej, o którym nawet w proklamacyach armii Włoską przestrzegał. Pokazało się z czasem, że Rewbell, Barras, Lareveillere całą rzecz ułożyli na zgubę kollegów swoich w Dyrektoryacie. Barthelemy i Carnot; wygórowało zatym systema deportacyi, iak pod Robertspierem gilotynowania bez sądu i winy; Dyrektorowie pozostali na urządzie famym Prawodawcom prawa pisali; majątek i życie obywatelów były w ich ręku. Ziały się rozmaite kłębki na cały naród; wyprawa Egipska, domowe niesnaski, wojna mniej pomyslna, ziemi Włoskiej strata

Powstało więc głośnie i powszechne przeciw Dyrektorom narzekanie; nastąpiły rewolucye, odmiany rządowe. Wszyscy którzy do zwaloney w Listopadzie r. 1799 tyrannii należeli, albo wynoszą się za granicę, iak czyni Barras, albo w domach utajeni siedzą wstydząc się pokazać narodowi. Niektórzy co Dyrektorom służyli mniemając błędnie że służyć Ojczyźnie, błąd poznawszy po części, nie znieśli najlepszego postępkow niesprawiedliwych świadka, sumnienia, i gwałtowną śmierć sobie zadali. Inni nakoniec chcąc zaglądnąć pamiętkę zbrodni rewolucyjnych, zachęcają obywatelów do jedności i pokoju; trzeba, powiadają, ażeby Francuzi kiedykolwiek darowali sobie nawzajem, wygnali z ferca nadzieję próżną, i wspólnemi siłami starali się rozkrzewić u siebie rolnictwo, handel, rzemiosła, nauki.

z Bambergi 16 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Podjazd Francuzki co niedawno był w Norimberdze, krąży w okolicach pomienionego miasta; my dotąd wolni jesteśmy. Elektor Jmci Bawarski w Amberg bawiący donosił, że nie myśli rychto zieżdzać do Bareuth. Nuncyusz Papielki Genga już tam przybył. Biskup de Chalons, Clermont Tonnerre, przejeżdżał niedawno z Hamburga do Rzymu, z oświadczeniem Oyca S. powinszowania, iako z domem swoim zpowinowaconemu. Deportowani Duchowni Francuzcy do Szwabii i Bawaryi przed następującym wojskiem Generała Moreau nie uciekali; niektórym pozwolono do Ojczyzny powracać. Lecourbe uwiadomiony że Arcy Biskup Paryski Juigné mieszka prywatnie w Auszurgu, ostrzegł, aby się nie lękał; znał albowiem żołnierze co wiśni Pasterzowi cnot i zaśląg pełnemu; ofiarował potym General straż honorową; za którą onemu podziękował Arcy Biskup.

z Munich 14 Lipca z Gazety Hamburgskiej.

Miasto nasze i obywatele iego wiele stracili przez wkroczenie wojsk Francuzkich. Zebyśmy zaś nie byli posądzonemi o mniej sprawiedliwe narzekanie, wypisujemy do słowa, co kommanderujący General Decaen rzekł dziś do całej dywizyi. Oświadczam, powiada, wdzięczność wojsku należną za męstwo przy wzięciu Bawarskiej stolicy okazane, cierpliwość w długim i przykrym ciągnięciu; stałość umysłu chwalebna w znoszeniu wielorakich niedostatków, niewygod, i przykrości. Lecz obiać muszę, iż żołnierze wkraczając do Munich nie sprawili się iak na żołnierzy przyślało. Porządek służby złamany; lud pijany zbrojną ręką wydzierał obywatelom spokojnym wszelką własność której był stróżem; inni nakazywali kontrybucye, wyprzęgali konie z

pojazdów, handel z tamowali, puściwszy się na wszelką kradzież, swawolę, zdzierstwo, i rozpustę.

Nie wszyscy zapewne wykroczyli żołnierze; żołnierze honor kochają nadewszystko; lecz między nimi częstokroć mieszczą się ludzie hańbiący stan rycerski. Prawdziwym rycerzom, którzy cnotę, i uczciwość kochają, polecam odtąd bezpieczeństwo i całość kraju podbitego; oni Wodzom za wszystko odpowiedzą... Z tych wyrazów łatwo zrozumieć, jak wiele cierpieć muszą kraje Niemieckie podczas teraźniejszego najeźdu; i to nie mniej pewna że wszystkie Generałow proklamacye, odwołanie się do honoru narodowego nie wiele skutkowały.

z Hagi 15 Lipca z Gazety Hamburgskiej.

General Viſtar za dni kilka do nas przybędzie; Augereau wyjechał do obozu pod Eindhoven, żkąd uda się do Paryża dla umówienia się z pierwszym Konsulem względem czynności wojskowych nad Renem, ztamtąd zaś uda się do armii, której pierwsza kolumna dziś w Duffeldorf stanąć miała; za obozem wysłaliśmy Batawowie 50 armat; wojska nasze do Niemiec idące składają się z 10 najlepszych batalionów piechoty, jednego strzelców, kilku półków huzarskich, wydziału konnej artylleryi. Elekcyą nowych Reprezentantów zakończono; niektórzy z nowo obtranych nie chcą w Izbie zasiadać, takim jest Castelle; lecz prawodawcy znając talenta tego obywatela, mianowicie zaś biegłość w skarbowych interesach, elekcyą potwierdzili. Gwardya narodowa po wszystkich miastach ćwiczy się w manewrach; rząd albowiem chce mieć zawsze gotowość na odparcie nowych najeźdów.

z Bruxelles 19 Lipca z Gazety Hamburgskiej.

Do Spa przyzły z Paryża rozkazy, ażeby dla Generalowey Buonaparte, Generalow Murat, Marmont, i wielu innych osób mieszkanie przygotowano. Słychać że pierwszy Konsul chce mieć kongress do traktowania o pokoy w mieście naszym. Do Ostendy codziennie teraz z wiozą okręta Angielskimi towarami ładowne, które bez żadney trudności kupujemy w Belgii. Regach Flandryjskich, mianowicie przed portem Dunquerque i uściem rzeki Escaut, krąży przynajmniej 20 statków zbroynnych Angielskich, między niemi są Batawkie roku przeszłego w Helder poddaue.

z Mediolanu 11 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Dnia dzisiejszego do naszej stolicy przybyły z Genui półbrygady składające dywizyą Generala Suchet; cała armia Francuzka zgromadza się nad brzegami Oglio i w Powiecie Breſcia; Oudinot jest Szefem Sztabu; Massena jeszcze nie ozdrowiał zupełnie. Według rozkazu Konsula Buonaparte, cytafellę naszą burzyć zaczęto, iako też inne około miasta fortyfikacye; podobnym sposobem upadną wkrótce Bard, Seravalle, Gavi, Arona, Ceva, Coni, Urbano, twierdze miasta i cytaelli Turinſkiej, ażeby armia potrzebnemi ku ich obronie załogami nie uszczuplona, w polu nieprzyjaciół potykała. Massena wielkie przygotowanie czyni do wojny, jeśli pokoy nie będzie podpisany; na polu przymierza stoi u nas ogromna artyllerya. W całej Lombardyi żadnych dotąd kontrybucyj nie wybierano, oprócz 2 millienow, które pożyczyla rządowi bogatsza szlachta wymuszonym sposobem. Nabywcy dóbr narodowych powracają do własności swojej. Na niektórych miejscach Patriotom wznoszącym drzewo wolności ani pomagać, ani też przeszkadzać chcieli Francuzi.

z Wenecyi 12 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Stojące w mieście naszym Austryackie regimenty wystąpiły do Prowincyj lądowych; na ich miejscu garnizon powiększony został kilku batalionami pod komendą Generala Buffy. D. 28 Czerwca General Miollis na czele 4 tysięcy piechoty Francuz-

kiew wkroczył do Bononii; Austryacy zaś częścią do Ferrary częścią przenieśli się ztamtąd do Xięstwa Toskańskiego. Ociec S. odwiedził Kościół Loretanſki i miasto Ankonę, ztamtąd przez Tolentino udał się do Rzymu gdzie miał przybyć d. 3.

z Liworny 4 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

D. 1 weszła do portu naszego fregata Seahorse od 38 armat, na której znajdował się General Abercromby najwyższy komendant wojsk Angielskich na morzu przodziemnym, General Moore, i wielu Officerow sztabowych; wkrótce potym zawinę to jeszcze kilka wojennych okrętów i fregat; czyli znajdujące się u nich regimenta będą wylądowane w Toskanii, cz. p. w. W Tunisi panuje morowa zaraza.

z Lisbony 26 Czerwca z Gazety Hamburgskiej.

Od trzech blisko miesięcy w stolicy i kraju naszym panował wielki niedostatek żywności; chleb mianowicie był drogi niezmiernie; dziś szczęśliwie 21 okrętów rozmaitym zbożem ładownych z wysp Azores przybyło. Przed kilku dniami Angliacy do portu naszego wprowadzili statek z bogatym ładunkiem zabrany Hiszpanom; wkrótce potym Korsarz Francuzki z Bordeaux przybył, i pod nieufnawym z dział wawych strzelaniem zdobył wydarł na morze wyszedł bez szkody.

z Auszpurga 17 Lipca z Gazety Hamburgskiej.

Dnia wczorajszego kommanderujący w mieście General Francuzki Lorret odebrał i ogłosił wiadomość pomyślną o podpisaniu w Bawaryi zawieszeniu broni. Główna kwatery Generala en chef Moreau tu wkrótce spodziewana; w Elektorſtwie podobnym zostanie jedna tylko armii dywizya. Słychać że u nas odprawi się kongres dla przywrócenia w Niemczech pokoju, na którym znajdować się ma Konsul Buona parte, Moreau do Stanow Cyrkulu Szwabſkiego piſać, ażeby pod boiażnią wojskowej eksekucyj w przeciągu miesiąca, trzema ratami, wypłacił kontrybucyą 6 millionow lwrow; od której Margrabstwo Bawarskie jest wolne; względem kraju Wurtembergkiego mają wynieść inne rozrządzenia. D. 13 i 14 Francuzi Feldkirch, Coire, Lucienſteig, i cały kraj Grisonow opanowali. General Lecourbe wyparłszy mocą Austryaków z Immenſtadt i Reuti, sam postąpił na pomienione miejsca z iedney strony, od Bregenz ipne szły dywizye; ten marsz zagrażający Austryakom zupełnym odcięciem od Tyrolu, przymusił ich do wczesnego odwrótu; zawieszenie broni w Parsdorf podpisane wstrzymało dalsze Generala Lecourbe postępowanie i krwi przelew; komunikacya między armią Francuzką Masseny i Moreau dziś przez kraj Grisonſki jest przywrócona.

Agnieszka z domu Sawickich Jaszczukiewiczowa wzrostu małego, twarzy pociągławey, sucharlawey i gładkiej, oczu i brwi czarnych. ceary greckiej, włosów czarnych. lat mająca 28, porzućwszy męża fwoiego Pawła Jaszczukiewicza w Mieście Grodnie kunsztem kowalskim bawiącego się po rozpoczętym o rozwod procederze, i zapadłym dekrete na inkwizycyą, uiechała; o której mąż przez lat kilka nie mając żadney wiadomości, uprasza, jeśli by kto wiedział gdzie się znajduje, donieść raczył Magistratowi miasta Grodna.

Urząd z Magistratu Miasta Gubernskiego Wilna do sprzedania Kamienicy Filipowiczowskiej pod N. 294 na Rudnickiej Ulicy sytuowanej, i placu na przedmieściu pod S. Stefanem będącego, wyznaczony, obwieszcza Publiczność że takowey Kamienicy i placu przedaź przez publiczną Licytacyą w terminach następnym to jest 1, 4 i 8 Miesiąca Augusta Roku idącego, w teyże kamienicy o godzinie 3 z południa odbywać się będzie.